

[Hans Rasmussen.]

og oprettelse af investeringsfonds for erhvervslivet, ser jeg ikke rettere, end at det også må medføre forpligtelser over for de arbejdere, som erhvervslivet beskæftiger. Selvfølgelig må det ikke være sådan, at virksomhedernes kapitalapparat udbygges og deres driftsmidler gøres fuldt moderne med det resultat, at man måske på et senere tidspunkt kommer til at konstatere en større økonomisk skævhed mellem dem, der ejer produktionsapparatet, og dem, der er ansat som lønnet medhjælp. I modsætning til tidligere tider er man fra arbejderside særdeles interesseret i produktivitetsspørgsmålene, men skal denne interesse holdes fangen og styrkes, må vi selvfølgelig også have sikkerhed for, at en forøgelse af produktionen dels ved hjælp af tekniske forbedringer, dels ved hjælp af lovgivningsmæssige bestemmelser ikke skaber arbejdsløshed og vanskeligheder for lønarbejderne. Derfor har vi rejst kravet om at opnå garantier for arbejderne andel i det stigende produktionsudbytte, selv om hensynet til kapitalmassens anvendelse til de nødvendige investeringer har første prioritet og er hovedpunktet i denne lovgivning.

Til slut vil jeg pege på, at kapital uden forbindelse med arbejdskraft ikke er syndelig meget værd. Derfor må det ikke forundre det høje tings medlemmer, at der på mit partis initiativ kan komme til at foreligge forslag, hvor hensynet til lønarbejderne ved fordelingen af produktionsresultatet vejer tungest.

Jeg kan anbefale de foreliggende lovfor-
slag til hurtigt fremme, når valget har fundet sted.

Finansministeren (Kampmann): Jeg siger det ikke for at rette kritik mod nogen, men jeg finder det beklageligt, at tingene har formet sig sådan, at forhandlingerne om disse lovforslag foregår på et tidspunkt, hvor så få af tingets medlemmer har mulighed for at være til stede. Der er nemlig for mig ingen tvivl om, at disse forslag vedrører problemer i vor økonomi, hvis løsning får den allerstørste betydning for fremtiden.

Jeg var glad for den almindelige tilslutning til hovedprincipperne i forslagene, som alle de ærede ordførere har udtrykt, og jeg

er naturligvis ikke mindre glad for de bemærkninger, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen nys fremsatte, der så tydeligt viste hele den økonomiske baggrund for lovforslagenes fremsættelse. Flere af de ærede ordførere har påpeget, at det nok ikke havde været muligt at fremsætte disse lovforslag, hvis betænkningen ikke var blevet afgivet i februar måned, og det er helt rigtigt. Vi har i den modtagne betænkning haft et udmærket udgangspunkt for udarbejdelsen af lovforslagene.

Enkelte af de ærede ordførere har givet udtryk for, at jeg ikke på alle punkter har fulgt betænkningen, i alt fald ikke fulgt erhvervslivets forslag i betænkningen. Jeg må hertil sige, at dette heller ikke absolut har været min opgave. Min opgave må være, når erhvervslivet har afgivet sit syn på tingene, at prøve at få dette syn passet ind i en helhed, og jeg har prøvet at tage hensyn til de forskellige interesser, som der må lægges vægt på i denne forbindelse, interesser, som også fandt udtryk i dag gennem de bemærkninger, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det ærede medlem hr. Søren Olesen fremsatte.

Jeg må sige — og det er særlig rettet til det ærede medlem hr. Foss — at når jeg på enkelte punkter ikke netop har foreslået de procenter og de beløb, som erhvervslivets repræsentanter har ment man skulle vælge, ligger der ikke heri noget som helst om, at jeg har forladt baggrunden for lovforslaget — tværtom. Jeg mener stadig, at lovforslaget, selv om det i § 2 har 25 pct. i stedet for 30 pct., fuldt ud tilgodeser det, vi vil fra socialdemokratiets side, og som er kommet til udtryk i den kongresudtalelse, som det ærede medlem hr. Foss citerede.

Jeg skal ikke på dette tidspunkt gå ind på mange detaljer. Nu da jeg nævnte de 25 pct. i § 2, må jeg gøre det ærede medlem hr. Foss opmærksom på, at selv om man måske kan sige, at de 25 pct. rent gennemsnitlig svarer til de nuværende ekstraordinære og ordinære afskrivninger, vil det være en stor fordel at gå over til saldoafskrivning, særlig de første år, og det er det, der har betydning, når man foretager ny investering. Når der henvises til, at man i Sverige har 30 pct., må dette bl. a. ses på baggrund af, at man dér havde helt fri afskrivning og så gik ned til 30 pct., men som det ærede medlem hr.